

РЕШЕНИЕ

№ 1529

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **987** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Пазари Възраждане” ЕАД, представлявано от процесуалния си представител адв. Ш., срещу решение от 05.12.2023 г., постановено по НАХД № 12343 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 29-0001078 от 09.09.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (ИА „ГИТ“), с което на касатора, в качеството му на работодател, на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1500 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Посочва, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) не съдържа задължителните реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 42, ал. 1 ЗАНН. Твърди, че между изложеното в АУАН и издаденото въз основа на него НП, се установява

противоречие, касаещо момента на извършване на твърдяното нарушение, препятстващо правото на защита на наказаното лице и съставляващо основание за отмяна на постановлението. Установяването на момента на извършване на административното нарушение е съществен елемент от цялото административнонаказателно производство. Посочва, че неизпълнение на задължително предписание на контролните органи не е осъществено от работодателя. На служителя А. Л. са осигурени нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, съгласно предвиденото в чл. 127, ал. 1, т. 1 КТ, чрез организиране и осъществяване на нейното обучение. Сочи аргументи за приложимост на разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление. Претендира направените в настоящото производство разноси.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Д. с редовно пълномощно. Поддържа жалбата.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чрез процесуалния си представител юрк А., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, двадесет и седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

В периода от 26.04.2022 г. до 04.05.2022 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „Пазари Възраждане“ ЕАД, [населено място], [улица], от служители на Дирекция „ИТ“ С.. Проверката приключила с издаването на протокол изх. № ПР2213270/04.05.2022 г., съгласно който на дружеството били дадени за изпълнение задължителни предписания. Предписание № 1 било работодателят „Пазари Възраждане“ ЕАД да осигури на А. Л. Л. нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорила, като ѝ се осигури работа, която е определена при възникване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 127, ал. 1, т. 1 КТ. Срокът за изпълнение на предписанието, определен от контролните органи, бил до 09.05.2022 г. П. не било обжалвано и влязло в сила.

За времето от 18.07.2022 г. до 28.07.2022 г. била извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на касатора от служители на Отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционната дейност“ при ИА „ГИТ“. Въз основа изискани и представени от дружеството документи до приключването на проверката, те констатирани, че даденото с протокол изх. № ПР2213270/04.05.2022 г. задължително предписание № 1 не било изпълнено, като от страна на дружеството не били ангажирани доказателства, удостоверяващи изпълнението на приложената принудителна мярка, в т.ч. отчети, доклади и/или др. документи удостоверяващи извършена работа от лицето Л., съгласно длъжностната ѝ характеристика. Констатациите на инспекторите били обективирани в протокол за извършена проверка изх. № ПР2223719/28.07.2022 г.

За извършеното нарушение бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) № 29-0001078/28.07.2022 г., въз основа на който било издадено и наказателното

постановление (НП). Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди изцяло издаденото НП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно установеното от разпоредбата на чл. 127, ал. 1, т. 1 КТ работодателят е длъжен да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като осигури: 1. работата, която е определена при възникване на трудовото правоотношение. Към това задължение на работодателят кореспондира и друго да се осигурят нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, както и да осигури длъжностна характеристика, екземпляр от която се връчва на работника или служителя при сключване на трудовия договор срещу подпис и се отбелязва датата на връчването.

В настоящия казус става въпрос за нарушение, свързано с неизпълнение на дадено задължително за работодателя предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 КТ. Изпълнението на задължителните предписания е обвързано със срок, като нарушението се счита осъществено от момента на изтичане на съответния срок. Безспорна е датата на извършване на нарушението – 10.05.2022 г. (първият работен ден след изтичане на срока). Съдът споделя напълно твърдението на СРС, че посочената в АУАН дата 10.07.2022 г. (разлика при посочване единствено на месеца) може да бъде определено като допуснатата техническа грешка, която е санирана в НП по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Доказателства за наличието на документ, удостоверяващ извършена работа от лицето Л. (отчети, доклади) не са представени нито в хода на проверката, нито в съдебните производства. Безспорно е доказано констатираното нарушение. Соченият в касационната жалба протокол за извършените дейности, за периода на обучение, подписан от Л., не е приложен по делото и не може да обори констатациите на проверяващите. Освен това, към момента на извършване на последващата проверка не са представени доказателства и не е установено изпълнение на предписанието, за което е бил определен срок за изпълнение до 09.05.2022 г. След тази дата, нарушението по чл. 415, ал. 1 КТ се смята за довършено.

Даденото предписание е самостоятелен индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред административния съд по реда на АПК. Не е спорно между страните, че предписанието не е било обжалвано и е влязло в сила. Фактическият състав на нарушението, за което е наложено наказание, включва като елемент единствено неизпълнение на вече дадено предписание. Безспорно е, че предписанието не е изпълнено в дадения срок, което е свързано с неблагоприятни последици за работника или за служителя. Спрямо действащата към посочения момент разпоредба и в съответствие с чл. 27 ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание в минимално предвидения от закона за извършеното нарушение.

Неоснователно е направеното от касатора възражение, че нарушението е маловажно. Съгласно чл. 415в КТ за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лева. Липсват данни за нарушението да е било отстранено веднага след установяването му.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни

основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.12.2023 г., постановено по НАХД № 12343 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: